

- b) jeśli w roku budżetowym wsparcie jest udzielane także nowym wnioskodawcom, którzy są gotowi zobowiązać się do produkcji w sposób przyjazny środowisku i którzy prowadzą produkcję w sposób spełniający odpowiednie wymogi?
2. Jeśli na pytanie pierwsze winna zostać udzielona ta druga odpowiedź, czy w przypadku, gdy w ramach realizacji programu okaże się, iż nie ma wystarczających środków budżetowych na udzielenie pomocy po raz pierwszy, czy art. 24 ust. 1 w związku z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 umożliwia państwu członkowskiemu
- a) zmianę pierwotnie obowiązujących przepisów i wymogów dotyczących wnioskowania o udzielenie pomocy rolnośrodowiskowej oraz jej przyznawania i wydanie przepisu, zgodnie z którym o udzielenie pomocy można wnioskować jedynie wtedy, gdy w ubiegłym roku budżetowym wydano decyzję o przyznaniu pomocy na rzecz wnioskodawcy, na którym z tego powodu ciąży aktualne zobowiązanie do produkcji w przyjazny środowisku sposób,
- czy też
- b) proporcjonalne obniżenie kwot pomocy dla wszystkich wnioskodawców, którzy spełniają wymogi przyznania pomocy rolnośrodowiskowej?

(¹) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 15 marca 2007 r. w sprawie T-5/07 Belgia przeciwko Komisji, wniesione w dniu 18 maja 2007 r. przez Królestwo Belgii

(Sprawa C-242/07 P)

(2007/C 170/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck, pełnomocnik, J.-P. Buyle i C. Steyaert, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;

- stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez wnoszącego odwołanie przeciwko Komisji (sprawa T-5/07) jest dopuszczalna i w konsekwencji uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie podniesionych w skardze o stwierdzenie nieważności oraz, w stosownym przypadku, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi w celu wydania orzeczenia w przedmiocie skargi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżone postanowienie jest dotknięte błędem w uzasadnieniu, ponieważ, naruszając art. 111 regulaminu Sądu, Sąd przywołał orzecznictwo dotyczące przypadku lub dającego się usprawiedliwić błędowi nie wskazując powodów, dla których okoliczności przywołane przez skarżącego nie wypełniają znamion przypadku albo dającego się usprawiedliwić błędowi.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie podnosi następnie, że orzekając, iż kwestie związane z funkcjonowaniem organów skarżącego nie mogą same w sobie nadać błędowi charakteru błędowi dającego się usprawiedliwić, Sąd naruszył prawo stosując znamiona dającego się usprawiedliwić błędowi. Z orzecznictwa wspólnotowego dotyczącego dającego się usprawiedliwić błędowi wynika mianowicie, że zachodzić muszą szczególne okoliczności, przy czym nie mają znaczenia ramy, w których one zachodzą.

W ramach zarzutu trzeciego wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo, a co najmniej spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia, nie dokonując oceny jednego z argumentów podniesionych przez skarżącego, który dotyczył nadmiernego jego obciążenia wynikającego z odrzucenia wniesionej przez niego skargi jako niedopuszczalnej, podczas gdy skarżący wykazał w sprawie dużą staranność i w szczególności złożył skargę za pośrednictwem faksu odpowiednio długo przed upływem terminu na złożenie skargi.

W ramach zarzutu czwartego wnoszący odwołanie podnosi w końcu, że odrzucenie skargi ze względu na wniesienie jej po upływie terminu, mimo że uprzednio została ona zakomunikowana sekretarzowi w terminie za pośrednictwem faksu, jest niezgodne z zasadą proporcjonalności. Poszanowanie tej zasady wymaga jego zdaniem, aby skarga, która została złożona w sekretariacie w formie faksu, w terminie określonym w traktacie WE, nie była odrzucana jako niedopuszczalna, nawet, jeśli podpisany oryginał skargi wpłynął do sekretariatu po upływie 10 dni, ponieważ skarga ta wpłynęła w okresie 10 dni po ostatnim dniu, w którym możliwe było złożenie skargi w formie faksu.